BLOC 8. EQUILIBRIS EN SOLUCIÓ

8.1 Introducció: Solucions

8.2 Equilibris de transferència de protons. Concepte d'àcid i de base. Constant d'acidesa. Concepte de pH

8.3 Equilibris de transferència de protons. Càlcul de pH

8.4 Complexació i Solubilitat

8.5 Equilibris de transferència d'electrons

8.1 Introducció: Solucions

- •8.1.1. Introducció a la química de les solucions aquoses (llegir apunts) ex. 8.1
- •8 1 2 Solut i dissolvent
 - 8.1.2.1. Fonaments de la solubilitat
 - 8.1.2.2. Fonaments termodinàmics de la solubilitat
- •8.1.3. Propietats de les solucions (no es farà a classe)

Ex. 8.4, 8.5 i 8.6

- 8.1.3.1. Concentració. Formes d'expressió de la concentració
- 8.1.3.2. Conversions entre unitats de concentració
- 8.1.3.3. Propietats constitutives/additives/col·ligatives
- •8.1.4. L'aigua com a dissolvent (repàs)
- •8.1.5. Electròlits i no-electròlits (no es farà a classe)
- •8.1.6. Osmosi

• 8.1.1 Introducció a la química de les solucions aquoses

Exercici 8.1. Completeu les frases següents amb el terme adient (dissolució / solució):

- Cal preparar una de clorur sòdic
- La d'àcid clorhídric en aigua és un procés exotèrmic

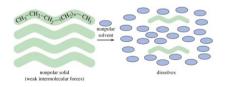
solució

dissolució

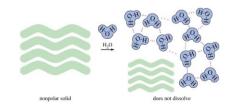
8.1 Introducció: Solucions

8.1.2.1 Fonaments de la solubilitat: Interaccions solut-dissolvent

a) Soluts apolars en dissolvents apolars

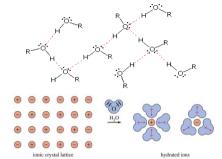


b) Soluts apolars en dissolvents polars/aigua



8.1.2.1 Fonaments de la solubilitat: Interaccions solut-dissolvent

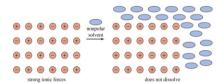
c) Soluts polars en dissolvents polars/aigua



d) Soluts iònics en dissolvents polars/aigua

https://www.youtube.com/watch?v=3fOeGGfpiy8

e) Soluts iònics en dissolvents apolars



8.1 Introducció: Solucions

- 8.1.2 Solut i dissolvent
- 8.1.2.1 Fonaments de la solubilitat: Interaccions solut-dissolvent

Exercici 8.2. Contesteu a les preguntes següents tot raonant la vostra resposta:

- a) el metanol, l'amoníac i la acetona poden formar ponts d'hidrogen amb ells mateixos?
- b) el metanol, l'amoníac i la acetona poden formar ponts d'hidrogen en solució aquosa?
- c) el metanol, l'amoníac i la acetona són solubles en aigua?
- d) Quines interaccions s'estableixen entre els ions dissolts en aigua i l'aigua?

· Interaccions per pont d'hidrogen

8.1 Introducció: Solucions

Exercici 8.3. Quin efecte tindria un augment de la temperatura en la solubilitat del LiCl ($\Delta H_{dissoluci\acute{o}}$ = -37,0 kJ/mol) ? I en la solubilitat del KBr ($\Delta H_{dissoluci\acute{o}}$ = 19,9 kJ/mol)?

 $\Delta H_{dissoluci\acute{o}} > 0$ Si T augmenta augmenta la solubilitat

 $\Delta H_{dissoluci\acute{o}}$ < 0 Si T augmenta disminueix la solubilitat

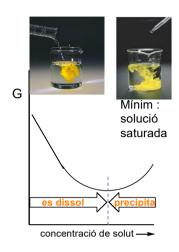
Fonaments termodinàmics de la solubilitat

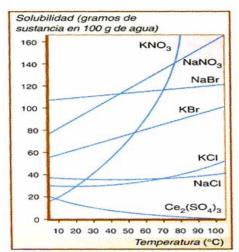
Efecte de T

 $\Delta G = \Delta H - T \Delta S$

En general: $\Delta H_{dissoluci\acute{o}} > 0$ soluts: sòlids iònics;

 $\Delta H_{dissoluci\acute{o}} < 0$ solut: gas





8.1 Introducció: Solucions

8.1.3. Propietats de les solucions

8.1.3.1 Concentració i formes d'expressió de la concentració

- Massa de solut per unitat de volum:	g solut / L solució
- Percentatge en massa:	g solut / g solució x 100
- Parts per milió (ppm):	mg solut /Kg solució (mg/L)
- Molaritat:	M = mols solut / L solució
- Normalitat:	N = equivalents solut/ L solució
- Fracció molar:	χ = mols solut / mols totals

equivalents (i) = n_i · valència

Protons transferits en rcc. àcid-base Electrons transferits en rcc. redox

Exercici 8.4. Als Estats Units i al Canadà, legalment l'aigua per al consum humà no pot contenir més de 1 x 10⁻⁹ g de mercuri per gram de mostra. Quina concentració en ppb de mercuri en aigua representa aquest límit?

1x10⁻⁹ g mercuri/g de mostra = 1 ppb

Exercici 8.5. Quin volum d'una solució de CuSO₄ 2,00 M s'ha de diluir en aigua per a obtenir 1,00 L d'una solució aquosa de CuSO₄ 0,10 M?

 $1,00 L \times 0,10 M = 0,10 \text{ mols } CuSO_4$; $0,100 \text{ mols} = 2,00 \times V$; V=0,05 L

Exercici 8.6. Quines són les fraccions molars de metanol i aigua en una solució preparada per dissolució d'1,20 g de metanol en 16,8 g d'aigua?

$$\begin{array}{lll} n_{met} = 1,20/32 = 0,0375 \\ n_{aigua} = 16,8/18 = 0,933 \end{array} \quad \begin{array}{lll} X_{met} = 0,0375/0,9705 = 0,0387 \\ n_{t} = 0,9705 \end{array} \\ 1 - x_{aigua} = 1 - 0,0387 = 0,9613 \end{array}$$

8.1 Introducció: Solucions

8.1.3.2 Conversions entre unitats de concentració

Quan la concentració original és	Començar amb
Percentatge en massa	100 g de solució
Molaritat (M)	1,00 L de solució
Fracció molar (X)	1 mol (solut + dissolvent)



8.1.3.2 Conversions entre unitats de concentració

Exercici 8.7. Calculeu la molaritat d'una solució concentrada d'àcid clorhídric que té un 37,7% en massa de HCl, si sabem que la densitat de la solució és d'1,19 g/mL.

$$\frac{1,19 \text{ g sol}}{mL \text{ sol}} \times \frac{37,7 \text{ g HCl}}{100 \text{ g sol}} \times \frac{1 \text{ mol}}{36,5 \text{ g}} \times \frac{1000 \text{ mL}}{1 \text{ L}} = 12,29 \text{ M}$$



Propietats de les solucions

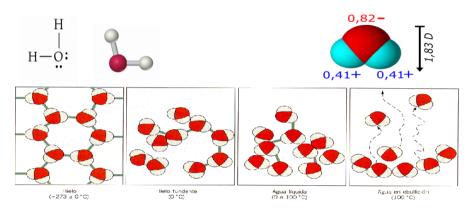
- propietats constitutives: són aquelles característiques del dissolvent que venen afectades per la naturalesa del solut, tot i que la concentració d'aquest no fa variar proporcionalment el valor de la propietat. Per exemple la densitat o l'índex de refracció.
- propietats additives: són aquelles que també venen afectades per la naturalesa del solut i el seu valor és proporcional a la concentració. Per exemple, la conductivitat elèctrica.
- propietats col·ligatives: són aquelles que encara que resulten afectades pel solut són indiferents a la naturalesa d'aquest i només depenen de la concentració d'aquest. Per exemple la pressió de vapor i la pressió osmòtica.

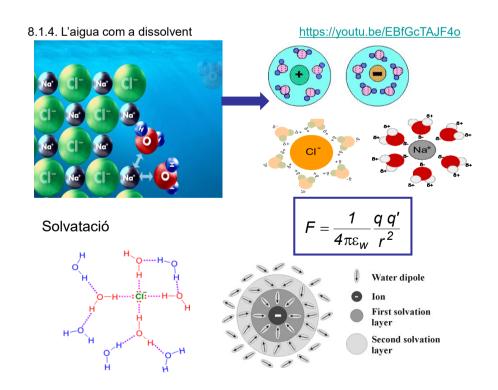
8.1.4. L'aigua com a dissolvent

- Molècula polar amb una constant dielèctrica alta (ε = 78,5 D).
- Forma enllaços per pont d'hidrogen que manté en estat sòlid (gel menys dens que l'aigua líquida).



• Interacciona amb els ions i les molècules de solut (solvatació)





8.1.5. Electròlits i no electròlits

<u>Solucions iòniques:</u> es formen ions en dissolució, són conductores del corrent elèctric

• Electròlits: Substància que, sense tenir caràcter metàl·lic i tant en estat fos com en solució, és capaç de conduir el corrent elèctric. ex. compostos iònics, ex: NaCl, K₂SO₄, HCl, NaOH

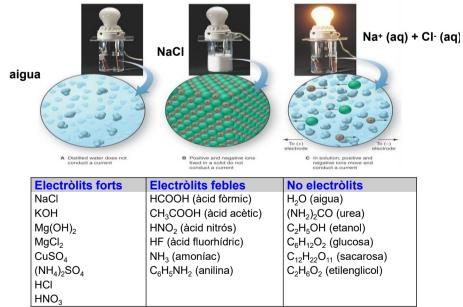
NaCl (s) + H₂O
$$\longrightarrow$$
 Na⁺ (aq) + Cl⁻ (aq)
K₂SO₄ (s) + H₂O \longrightarrow 2 K⁺ (aq) + SO₄²⁻ (aq)

$$HCI(g) + H_2O \longrightarrow H_3O^+(aq) + CI^-(aq)$$

• No electròlits: compostos covalents, ex: sucre, les solucions d'aquests compostos no són conductores

8.1 Introducció: Solucions

8.1.5. Electròlits i no electròlits



8.1.5. Electròlits i no electròlits

Teoria d'Arrhenius (1877)

- Els electròlits en solució es dissocien en ions de càrrega positiva i negativa de manera que la solució és elèctricament neutre.
- 2. Els ions lliures en solució es comporten independentment els uns respecte als altres (no interaccionen entre si ni amb les molècules de dissolvent).
- Els electròlits forts es dissocien totalment. Els electròlits febles ho fan parcialment.
- 4. El procés de dissociació d'un electròlit feble és reversible. S'estableix un equilibri entre les molècules neutres de l'electròlit en solució i els seus ions.

$$\alpha = \frac{\text{nombre de molècules d' lectròlit dissociades}}{\text{nombre inicial de molècules d' electròlit en la solució}}$$

8.1 Introducció: Solucions

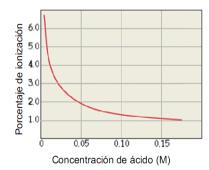
Exercici 8.8. En una solució 1,0 M d'àcid acètic en aigua, només es troba dissociat el 0,42% de l'àcid. Quina és la constant de dissociació per aquest equilibri?

Electròlits febles: es dissocien parcialment en solució

$$CH_3$$
-COOH (I) + H_2O \Leftrightarrow CH_3 -COO- (aq) + H_3O + (aq)

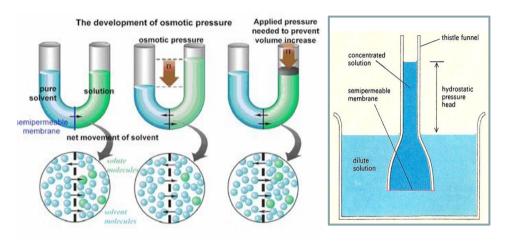
$$K = c \alpha^2 / (1-\alpha)$$

$$K = 1.0 (0.0042)^2 / (1-0.0042)$$
$$= 1.77 \times 10^{-5}$$



8.1.6. Osmosi

és el flux de dissolvent a través d'una membrana cap a una solució més concentrada



8.1 Introducció: Solucions

Pressió osmòtica

i (factor i de van't Hoff)

i ≥ 1 electròlits forts

 $R = 0,082 L atm mol^{-1} K^{-1} o R = 0,083 L bar mol^{-1} K^{-1}$

T (temp) Kelvins

Exercici 8.9. La pressió osmòtica deguda a 2,20 g de polietilè dissolt en prou benzè com per produir 100,0 mL de solució és de 1,10•10-2 atm a 25 °C. Calculeu la massa molar mitjana del polímer, sabent que és un no-electròlit (i = 1).

$$\Pi = iRTc$$
 1,10 x10⁻² atm. = 0,082 x 298,2 x $(\frac{2,20/PM}{0,1})$
PM = 48904,8 g/mol = 48,9 Kg.mol⁻¹

8.1.6. Osmosi

$\pi = i c R T$ Equació de van't Hoff

Molaritat

Determinació de pesos moleculars ⇒ osmometria.
 (p.ex., macromolècules, polímers).

Aplicacions

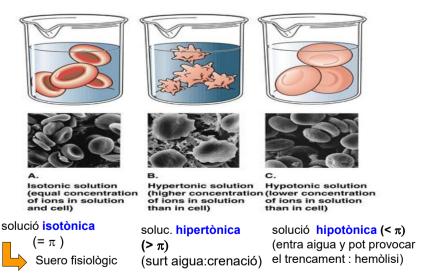
 Osmosis inversa ⇒ dessalació (aplicar a la solució una pressió > π, provocant un flux de sortida del solvent).

Importància en els essers vius :

Les parets cel·lulars actuen com a membranes semipermeables: permeten el pas de molècules petites (aigua, molècules de nutrients) però no de les grans (enzims, proteïnes, ...).

8.1.6. Osmosi

Glòbuls vermells de la sang



Osmosi inversa: purificació d'aigua

